

Kammarrätten

RÄTTSFALL

Blank blankett deklARATION?

Ett dödsbo inkom år 1949 till vederbörande TN med en den 15/2 s. å. dagtecknad deklARATIONSblankett, därå uppgift sAKnades rörande inkomster, förmögenhet och avdrag. Emellertid fanns å blanketten en underrättelse därom, att deklARATIONEN komme att kompletteras efter det att dödsboet erhållit debetsedlar å slutliga skatter enligt 1948 års taxering.

Någon taxering blev dödsboet icke påförd av TN.

Sedan dödsboet i okt. s. å. anmånats att inom 8 dagar avgiva självdeklARATION utan att ställa sig denna anmaning till efterrättelse, hemställde vederbörande TI hos PN, att dödsboet måtte åsättas taxeringar med vissa närmare angivna belopp.

PN beslöt i enlighet härmed.

Hos KR anförde dödsboet besvär under yrkande att taxering måtte ske enligt en vid besvärsskriften fogad självdeklARATION.

TI hemställde i avgiven förklaring i första hand, att besvären icke måtte upptagas till prövning samt i andra hand att, därest de komme att sakligt prövas, taxeringarna måtte bestämmas i enlighet med deklARATIONEN.

Dödsboet inkom med påminnelser, däri dödsboet yrkade, att KR måtte lämna utan avseende vad TI i första hand hemställt.

I förnyad förklaring yttrade TI bl. a. följande: Den av dödsboet ingivna, den 15/2 1949 dagtecknade deklARATIONSblanketten innehöller icke någon enda uppgift till ledning för dödsboets taxering, varför blanketten icke kunde godtagas såsom en i behörig tid avlämnad allmän självdeklARATION. Den omständigheten, att dödsboet icke vid nämnda tidpunkt emottagit debetsedlar å de slutliga skatterna kunde icke anses utgöra skälig anledning att underlåta avlämna deklARATION. Efter anmälan av skattskyldig, som icke senast inom 5 dagar efter den tidpunkt, som i 42 § 1 st. uppbördsföRordningen angäves, erhållit vederbörlig debetsedel, ålåg det nämligen enligt 44 § 1 st. samma förordning den lokala skattemyndigheten att under i anmälingen angiven eller eljest känd adress ofördröjligen översända sådan debetsedel till den skattskyldige. Även om — som uppenbarligen varit fallet — originaldebetsedlarna kommit på villovägar, hade dödsboets företrädare sålunda, därest han inom den i sistnämnda § angivna tiden hänvänt sig till vederbörande lokala skattemyndighet, ovillkorligen ägt och helt säkert även före deklARATIONSTIDENS utgång kunnat erhålla dublettdebetsedlar eller i vart fall uppgift om storleken av de vid dödsboets taxering till statlig inkomstskatt av-

dragsgilla skattebeloppen. Under alla förhållanden kunde avsaknaden av debetsedlarna icke ha utgjort något hinder att å ovan omförmälda deklara-tionsblankett redovisa dödsboets inkomster under beskattningsåret.

KR:s beslut i målet formulerades sålunda: Vål måste den av dödsboet på heder och samvete underskrivna och i rätt tid ingivna deklara-tionsblanketten betraktas som en i behö-rig ordning avlämnad självdeklara-tion. Dödsboet har förty icke gjort sig skyldig till försummelse att av-giva självdeklaration. Enär emeller-

tid med hänsyn till omständigheter-na i målet den av dödsboet erhåll-na anmaningen att avlämna självde-klaration får anses som en anmaning att fullständiga självdeklaration, har dödsboet likväl icke inom i anma-ningen föreskriven tid efterkommit sistnämnda anmaning. I följd härav och då dödsboet ej heller visat gil-tig ursäkt för sin nyssnämnda under-låtenhet, finner KR besvären icke mot stadgandet i 39 § 1 mom. taxe-ringsförordningen kunna upptagas till prövning.